

జిమ్మన్ వకీల ఆనంద్ సు

విశాలంగా పరచుకున్న మైదానం మధ్యలో సందర్భంగా నిర్మించిన కాలేజీ భవనం దాని ముందే ఆందమయిన ఫౌంటేన్. కాలేజీ మైదానంలో ఓ పక్క పెవిలియన్ భవనముంటే మరో వైపు గుబురు గుబురుగా పెంచిన యూకలిప్టస్ చెట్లు. అద్భుతమయిన కాలేజీ వాతావరణం వీటన్నింటి నించి దూరంగా కాలేజీ కౌంపోండ్ గోడపై ఏకాంతంగా కూర్చుని చూస్తూవుంటే అస్పష్టమయిన భావతరంగాలు ముప్పిరి కొంటున్నాయి.

దూరంగా మైదానంలో క్రికెట్ పో మూవ్ జరుగుతోంది. అక్కడంతా కోలాహలం. ఫోర్... సిక్స్... క్యాచ్... అంటూ ప్రేక్షకుల నినాదాలు. అయినా అవే తన దృష్టి ఆకర్షించలేక పోతున్నాయి. ఉదయం కాలేజీకి రాగానే అందుకున్న రెండుత్తరాలు తన మనస్సుని కల్లోలం చేశాయి. సర్వశక్తులూ జేజూరిపోయాయి. ఆ ఉత్తరాలు మోసుకొచ్చిన అంశాలు తనని రెండుగా చీల్చి ఒకదానికొకటి అంటుకొని స్థితిలోకి జారడం చూచాయి. కూలిపోతున్న సమస్త మానసిక శారీరక స్థితుల్ని కూడగట్టుకుంటూ మెల్లిగా ఈ ప్రహారీ గోడమ అసరగా చేసుకున్నాను. ఉబికి ఉబికి వస్తున్న కన్నీటి చార్లలో గత కళ్ళముందు కదలాడసాగింది.

డిగ్రీ చదువుకోసం ఈ కాలేజీలో అడుగు పెట్టిననాడు తనలో ఏన్నీ అశలు, ఏన్నీ కలలు. ఈ ఆందమయిన భవనంలో, సువిశాలమయిన మైదానంలో ఏన్నీ నేర్చుకుందామని, ఎంత గొప్ప క్రీడాకారుణ్ణి అవుతామని తలచాడు. కాని ఆ కలలన్నీ కల్లలుగానే మిగిలిపోయాయి. ఇక్కడ సీరియస్ గా నేర్చుకునేందుకు ఏమిలేదని, నేర్చుకునే వారు నేరేవారు కూడా ఒకే రకమయిన స్థితిలో ఉంటారనే విషయం తెలిసిపోయింది. అటల విషయంలో కూడా అంతే స్థాయి నాస్ సీరియస్ నెస్ కనిపించి తను హతాశుడయ్యాడు. ఇక్కడ ఏది సీరియస్ కాదు. అంతా ఫాన్సీ. ఇక్కడ టీవీలో క్రికెట్ చూడం, స్కోరు గురించి మాట్లాడం, ఆటగాళ్ళ బొమ్మలు కత్తిరించుకుని రూముల్లో వెళాడుదీసుకోవడం ఫాషన్. కాని ఆటలు ఆడడం మాత్రం అనవసరం అటల కవసరమయిన వసతులు అంతకంటే అనవసరం. ఈ పరిస్థితి తను కన్న కలల న్నింటిని సమూలంగా పెకిలించి వేశాయి. ఎక్కడో దూరంగా మండల కేంద్రంలో ఇంటర్

వూర్తిచేసి డిగ్రీ కోసం పట్టణానికి వచ్చిన తనకు అటల్లో నిష్ణాతుడు కావాలని క్రమంగా ఎదిగి జాతీయ స్థాయికి చేరాలని కన్న ఆశలన్నీ ఇక్కడి పరిస్థితికి అడుగింటిపోయాయి.

నిజానికి తను ఇంటర్ చదువుతున్న రోజుల్లో మొదటి సంవత్సరం ఆట పాటలతో, సరదా తిరుగుళ్ళతో జరిగిపోయింది. హైస్కూలులోని స్థితి దాదాపు కొనసాగింది. సంవత్సరం చివరో ఎవరో అన్నారు. కాలేజీకి కొత్తగా ఫిజికల్ డైరెక్టర్ వచ్చాడని, అంతరాష్ట్ర స్థాయిలో ఆటగాడని చెప్పకున్నారు. మంచి కోచ్ అని కూడా అన్నారెవరో. సంవత్సరం చివరికాలం కనుక పరీక్ష హాల్లో వాచర్ గా మాత్రం సార్ ని చూడగలిగాను.

ఇంటర్ రెండవ సంవత్సరం ప్రారంభం నిండి విద్యార్థుల్ని పట్టించుకోవడం మొదలు పెట్టాడు. పి.డి. సార్. అంతవరకు కేవలం కాలేజీ డీకీ మాత్రమే జరిగే ఆటలు ప్రతిరోజూ కాలేజీ ఆవరణలో జరగడం మొదలెట్టాయి. కాలేజీ గ్రౌండ్లో కలకలం మొదలైంది.

ఒరోజు సాయంత్రం నేనూ మరో ఇద్దరు మిత్రులం గ్రౌండ్లో పల్లీలు కొడుతూ ఎగురుతువుంటే దూరం నించి మధుసార్ విజిల్ వేశాడు. అప్పటి వరకు పగలపడినప్పుడూ ఎగురుతున్న మేం నవ్వాపి ఆటువైపు చూశాం. 'రమ్మని సైగా చేశారు' సార్ తిడతామోరా... మాలో ఒకరు

"ఏం తవ్వచేశామని తిడతాడు. అడుగుదాం పదా' అన్నాడు మాలో కొంత రఫ్ గా ఉండే రఘు.

'అరేయ్ అంత తొందరెందుకు సార్ ఇటువస్తున్నాడు' అన్నాను.

ఏమయ్యా ఏం పేర్లు మీవి. అంటూ మధుసార్ మా వద్దకు చేరుకున్నాడు. అందరినీ నిశితంగా పరిశీలించి సాగాడు. పేర్లు చెప్తాం వరసగా.

'చూడండి మీ బాడిల్లో ఈజ్ వుంది. మెలి కలుతిరిగే అక్షన్ వుంది. జిమ్మాస్టిక్స్ నేర్చుతాను నేర్చుకొంటారా'

'నేర్పితే తప్పకుండా నేర్చుకుంటాం సార్' అన్నాను. సరే జిమ్మాస్టిక్స్ నా స్టేషన్ ఇంటరెస్టెడ్ నబ్బెక్టు. మీలాంటి వారి కోసము ఎదురు చూస్తున్నాను. రోజూ ఉదయాన్నే అయిదింటికి గ్రౌండ్కి రండి నామస్ ఆయి ప్రాక్టీస్ మొదలెడదాం. రేవుదయాన్నే రండి ఎదురు చూస్తాను అంటూ సార్ మరో వైపు వెళ్ళిపోయారు.

ఒరేయ్ పాద్దున్నే ఎవడు లేస్తాడూ. నేరేదేదో సాయంత్రం చెప్తాచ్చుగా రఘు అన్నాడు.

'ఇన్నీ రోజులుగా ఎవరేం చెప్పకపోయినా ఏంలేదు కాని, సార్ ఉదయం చెబుతానంటే చూడు వీడన్నీ కండిషన్లు పెడుతున్నాడు.' అన్నాను.

సరేలే ఉదయమే వద్దాం. వాదాలెందుకు రమేష్ అన్నాడు మధ్యేవాదిగా.

ముగ్గురం కాలేజీ దాటి నడుచుకుంటూ గాంధీ కాడికి చేరుకొన్నాం. తలో సింగల్ రాజస్థానీ టీ తాగి ఎవరి రూంవైపు వారు దారితిశాం.

నాలో ఉత్సాహం ఉరకలు వేయసాగింది. రూంకి చేరేసరికి చంద్రం ఎదో చదువు కుంటున్నాడు.

ఏ రాజా బాగా ఉత్సాహంగా ఉన్నావు ఏం కథ అంటూ పలకరించాడు.

ఏముంది నీకెప్పుడు వుస్తకాలూ అధ్యాయనం అంటూ నీ లోకం నీదే కదా కాలేజీలో కొత్త ఫిజికల్ డైరెక్టర్ వచ్చారు. నాకాయన రేపట్టించి జిమ్మాస్టిక్స్ నేర్పుతా మన్నారు. అందుకే ఈ ఉత్సాహం సార్ ఏమన్నారో తెలుసా నా బాడిల్లో ఈజ్ ఉందిట మంచి జిమ్మాస్టిక్స్ కావచ్చున్నాడు.

అట్లానా కొంత ఉదాసీనంగా అన్నాడు చంద్రం 'అదేమీటి నేనంత ఉత్సాహంగా చెబుతుంటే లైట్ గా మాట్లాడతావు

అది కాదు. కోపం తెచ్చుకొకు రాజా. ఈ సమాజంలో మనం చూడాల్సిన అంశాలు, అధ్యయనం చేయాల్సిన నిజాలు అనేకం ఉన్నాయి. మరి మన్నేమో జిమ్మాస్టిక్స్ అంటూ మాట్లాడితే అలా నిరాసక్తంగా అన్నానే తప్ప వేరుకాదు సంజాయిషీగా అన్నాడు చంద్రం.

అంటే ఆటలు ఆన్లీ వేస్ట్ అంటవా?

అట్లా అనేదే. మన ఆరోగ్య రక్షణకి, శారీరక ధారుడ్యానికి ఆటలు శారీరక వ్యాయామం ఖచ్చితంగా అవసరమే కాని దాని కంటే ముందు వ్యవస్థలో జరుగుతున్న అనేక విషయాల్ని గురించి కూడా తెలుసుకోవాలి. మొత్తం సామాజిక ఆనారోగ్యాన్ని గురించి పరిశీలించాలి అంటున్నాను.

ఏమో చంద్రం నీతో ఏదో మాట్లాడితే మరేతో అంటావు నీ మాటలు నాకేం అర్థం కావు. ప్రస్తుతం నాకర్థమయింది. ఒకటి రేవుదయమే అయిదింటికి

లేచి గ్రౌండ్కి వెళ్ళాలి. తివి త్వరగా వదుకుందాం.
ఉదయాన్నే లేచు స్టేజ్... అన్నాన్నేను.

మర్నాడుదయం నేను మధుసార్ మినహా గ్రౌండ్
శిబిరా రాలేదు.

వార్లొద్దరేరి సారడిగాడు.

ఏమోసార్ వస్తామన్నారు మరి రాలేదెందుకో
సరేలే ఏదయినా మనసుంటేనే వస్తుంది. వాళ్ళ
కష్టమయితేనే సరే లేకుంటే మాత్రం రమ్మని
బలవంత పెట్టకు రా మనం వామస్ అవుదాం
అంటూ గ్రౌండ్ చుట్టూరా ఓ రౌండ్ వరుగెత్తి
బాడిని వామస్ చేశాడు సార్.

చూడు రాజా జిమ్మాస్టిక్స్ అంటే ఏమీ లేదు.
మెదడుకూ కండరాలకూ సమన్వయం కుదర్చాలి.
మన బాడి మన ఆలోచనకు అనువుగా కదలాలి,
తిరగాలి. అందులో మనం ప్రావీణ్యం వేగం
పొదిస్తే మంచి జిమ్మాస్ట్ అయినట్టే. మన
దేశంలో జిమ్మాస్టిక్కి ఇప్పుడిప్పుడే పేరు లభిస్తోంది.
నువ్వు శ్రద్ధగా ప్రాక్టీసు చేస్తే మంచి భవిష్యత్

ఉంటుంది. ఇక్కడ మన కాలేజీలో ఉన్న వసతుల
మేరకు నేను వేర్పిస్తాను. మొదట నేను వేసిన
స్టైప్ చూడు తర్వాత నువ్వు చేయడం ప్రాక్టీసు
చేయి. అంటూ చాపిన రెండు అరచేతుల మీద
కరీరాన్ని ఉల్టాగా నిలిపి మళ్ళీ కాళ్ళపైకి మళ్ళీ
అరచేతులపైకి గుండ్రంగా తిప్పాడు. ఇది కార్టవీల్స్
అన్నాడు మధుసార్.

మొదట అరచేతులపైన ఉల్టాగా నిలబడడం
కష్టమయింది. బ్యాలెన్స్ తప్పి క్రింద పడబోగా
కాళ్ళవట్టుకుని నిలిపాడు సార్.

నా కాళ్ళు వట్టుకోకండి సార్ అంటూ ఆరి
చాన్నేను. ఏమయ్యా ఇది గేము. ఇక్కడ ఉంది

గురుశిష్యులు మాత్రమే పెద్ద చిన్న అంటూ ఏమీ
లేదు. కొంచెం ఏకగ్రతతో చేయి అన్నాడు.
ఆరోజు మెల్లగా కార్టవీల్ చేయడం వచ్చింది.
ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక * 3-10-97

అలా మెల్లమెల్లగా హాండ్ స్క్రింగ్, హెడ్ స్ట్రోక్, ఫ్రంట్ నమ్మర్ నల్లో, బ్యాక్ స్ట్రోక్, బ్యాక్ సాల్ట్, పైప్ నమ్మర్ సాల్ట్ మొదలయిన వన్నీ మధుసార్ దగ్గరుండి నేర్పాడు. అలా నేర్చుకున్నాను. రోజూ తనకు వేరే వ్యావకం లేదు. ఉదయం సాయంత్రం గ్రౌండ్ లోనే.

బ్యాక్ సాల్ట్ ఇట్లా అయితే ఫ్రంట్ సాల్ట్ ఇలా.. ఆప్ స్టార్, పారలల్ బార్ ఇలా అయితే హారిజంటల్ బార్ ఇలా అనుకుంటూ ఆ సంవత్సరమంతా జిమ్నాస్టిక్స్ తవనలోనే గడిచిపోయింది.

ఓసారి స్టైప్ వేసేటప్పుడు బ్యాలెన్స్ అవుటయి పడిపోతే మధుసార్ ఆపి పాదం దెబ్బని తన ముఖంపైన భరించాడు. వెంటనే ముఖం బూరె లాగా బునబున పొంగింది. గాయమయిన ముఖాన్ని తడుముకుంటూ ఇవన్నీ మాములే. యుద్ధంలో సైనికుడికి గాయాలూ, మరణాలు ఎంత మామూలే ఇవీ అంటే, టీకీట్ ఈజీ అంటూ నన్నే ఊరడించాడు. ఇలాంటివాటి వల్ల ఏకాగ్రత దెబ్బతినకూడదు బీ సీరియస్ అన్నాడు మధుసార్.

అలా మధుసార్ నేతృత్వంలో నేను జిమ్నాస్టిక్స్ నేర్చుకుంటూ వుంటే రూంలో చంద్రం కనిపించడమో తగ్గించేశాడు. ఎప్పుడో రావడం, రెడీగా వుంటే కొంత తిన్నడం లేదా అలా నిద్రకువక్రమించడం, మళ్ళీ తెల్లారగట్లు లేచి పోవడం ఎటు వెళ్తున్నాడో ఎప్పుడోస్తాడో తెలిసేది కాదు.

ఓ రోజు ప్రాక్టీసు ముగించుకుని రూంకు చేరిన తనకు ఎదో వుస్తకం చదువుతూ చంద్రం కనిపించాడు.

'ఎట్లాఉంది ప్రాక్టీస్' అంటూ పలకరించాడు.

నా ప్రాక్టీసు దేముంది కాని నువ్వేంది రూంలో ఉంటునేలేవు ఎటు పోతున్నావు ఏడ తిరుగుతున్నావు? ఎదురు ప్రశ్న వేశాను.

ఏముంది మామూలే అన్నాడు చంద్రం.

ఏమో బాబు నేనయితే జిమ్నాస్టిక్స్ సీరియస్ గా నేర్చుకుంటున్నాను. ఇక్కడ వసతుల్లేక నిలిచిపోయింది. "డిగ్రీకి కరింనగర్ వెళ్తానా అక్కడ రాటుతేలి యూనివర్సిటీ ఇంటర్ యూనివర్సిటీ ఆ తర్వాత నేషనల్ పోటీల్లో గెలుపు సాధించాలన్నదే ధ్యేయం."

'చూడు రాజూ నీ ఇంటరెస్ట్ నువ్వు కష్టపడే విధానమూ చాలా ముచ్చటేస్తుంది. కానీ భవిష్యత్ గురించి నువ్వు కంటున్న కలలే కొంత అవాస్తవికంగా వున్నాయేమోననిపిస్తుంది. సారీ ఇట్లా అంటున్నందుకు బాధ పడద్దు. నా కట్లా అనిపిస్తుంది మరి.'

'ఏం నేను విజయం సాధించలేననా' పొరుషంగా అన్నాను. నో నో నా ఉద్దేశం అది కాదు. నీలో శక్తి లేదని నీ ఏకాగ్రత పైన నమ్మకం లేకా కాదు, ఇప్పుడున్న వ్యవస్థను అర్థం చేసుకుంటున్న వాడిగా నా కట్లా అనిపించింది. నువ్వెన్నుకున్న దారి స్వచ్ఛమయింది. నీ ప్రయత్నంలో సిన్సియారిటీ వుంది. కాని పరిస్థితులు అందుకు

భిన్నంగా వున్నాయి. ఈ వ్యవస్థలో పాలకులకు ఏది అవసరమో ప్రజలు ఎందులోనైతే మైరింది వుంటారో అవే వుంటాయిక్కడ. ఇక్కడ ప్రజలు ఆలోచించకూడదు. వారికి ఆలోచించే అవకాశమే చిక్కకూడదు. అందుకే కేబుల్ ఛానళ్లపై ఛానళ్లు వట్టనటింట్లోకి దిగుమతి చేస్తున్నారు. అందులో నీ కళలు ఏ మూలకీ అన్నాడు చంద్రం.

'అయితే మన దేశంలో నిర్వహించిన ఆసియాడ్స్, సార్క్ గేమ్స్ ల మాటేమిటి'

"అవన్నీ కొంతమంది వ్యక్తిగత ప్రతిష్ట కోసం ఓ న్యాయకం కోసం అంటే. అట్టడుగు వర్గాల నుంచి ఆటగాళ్లు కావాలని వారిని పైకి తేవాలని ఎవరికీ

ఎందుకు వచ్చినట్టు?

'చైనా గేట్' సినిమాలో నటిస్తూ అనేక దుమారాలు లేపింది మమతా కులకర్ణి. దర్శకుడు రాజ్ కుమార్ సంతోషి తనను పడగదిలోకి రమ్మ న్నాడని ప్రకటనలిచ్చింది. ఆ తర్వాత ఏమైందో కాని సినిమాలోకి మళ్ళీ మమ తను తీసుకున్నాడట. మమత కూడా తాము రాజీకొచ్చినట్టు స్టేట్ మెంట్ లిచ్చింది. అయినా మమతా కులకర్ణితో నేను అనభ్యంగా ప్రవర్తించి నట్టయితే ఆమె మళ్ళీ నా సినిమాలోకి ఎందుకు వచ్చినట్టు అని అడుగుతున్నాడు. ఆమెకు నేను సినిమాలో నుంచి తీసేస్తానన్న భయంతో ఆలా చేసిందంటున్నాడు.

వుండదు. పైకొచ్చే వీలూ వుండదు. అధికార తొత్తు లకి, రాజకీయ నాయకులకు సలాంలు కొట్టే వారికి మాత్రమే అవకాశాలుంటాయిక్కడ. నీలా కేవలం ఆటలను నమ్మినవాడి సంగతి అంటే మరి. నీవన్నీ అర్థం చేసుకోవడానికి కొంత అధ్యయనం అవసరమంటాను."

ఏమో బాబు నువ్వు చెప్పేది అర్థమయినట్టే వుంటుంది కానీ, అవన్నీ మరి చేదు మందులా వుండి మింగుడు పడవు అంటూ వంట పనికి ఉపక్రమించాను.

అలా గ్రౌండ్ ప్రాక్టీస్ కాలేజీ చదువులు సాగసాగి చదువు ముగిసే వేళకి. ఇక్కడ నాకు వీలయినంత మేర నేర్పించాను. డిగ్రీకి వెళ్తావుగా అక్కడ జిల్లా స్థాయి స్పోర్ట్స్ క్లబ్ లో. వాల్టన్ హార్స్, స్ట్రూప్

వార్డ్, హ్యండ్ స్క్రింగ్ లాంటి ఇంకా అనేకమయిన సామగ్రి వుంటుంది. ప్రత్యేకించి కోర్టులు వుంటారు. బాగా ప్రాక్టీస్ చేసి నీలో వున్న సీరియస్ నెస్ కి తగ్గ ఎదుగుదలను విజయాల్ని సాధించు అంటూ జిమ్నాస్టిక్స్ కు చెందిన ఓ బుక్ ప్రజెంట్ చేసి ఆశీర్వదించాడు మధుసార్.

తానిక పరీక్షలకు ప్రీపేర్ అవడం ప్రారంభం చాడు. కాని చంద్రం రూంలో వుండడమే వూర్తిగా మానేశాడు. పరీక్ష ఫీజు కూడా కట్టలేదని తెలిసి ఆశ్చర్యపోయాడు.

పరీక్షలు వూర్తయి రిజల్ట్ రావడంతో మధు సార్ నింపిన ఉత్సాహం తోడుగా ఇక్కడ డిగ్రీలో చేరాను.

ఎన్నో ఆశల్లో ఇక్కడ చేరితే తన స్థితి ఒడ్డున పడ్డ చేపలా అయిపోయింది.

డిగ్రీలో చేరినాటి నుండి పి.డి. సార్ కోసం గేమ్స్ రూంకు వెళ్ళిన ప్రతిసారి తాళం కప్పే ఎదు రోచ్చింది. చివరికి ఓ వారం రోజులు ప్రయత్న ఫలితంగా టీవీలో క్రికెట్ మాచ్ చూస్తున్న ఆయన్ని కలుసుకుని తన అభిలాషను వ్యక్తం చేశారు.

ఓహో నువ్వు మధు శిష్యుడివా. గుడ్ వెరీ గుడ్. సాల్ట్ పారలల్ బార్ వచ్చున్న మాట. వాల్టింగ్ హార్స్ లాంటివి కాలేజీకి కొందామని నూడు ఏళ్ళ నుంచి ట్రై చేస్తూనే వున్నాం. కాని వీలువుతలేదు. గవర్నమెంట్ నుండి బడ్జెట్ కోత, మీరు కట్టే గేమ్స్ ఫీజులు కాలేజీ డేకి ఫంక్షన్స్ కి, యూనివర్సిటీ గేమ్స్ కి సరి. పోవడం లేదు. ప్రతి ఏటా క్రికెట్ కిట్స్ కొనడం తప్పదాయె. ఈసారి మాద్దాం. ఆరె సచిన్ అవుట్. గేమ్ లో చార్జీపోయింది."

సార్....

ఇంకేంది చెప్పిన కదా మాద్దాం ఎట్లయినా కొందాం. నువ్వు ఫస్టియర్ కదా. ప్రెసిసాల్ ని కూడా ఒకసారి కలుపు. బడ్జెట్ ఇచ్చేది ఆయనే కదా... అంటూ సిగరెట్ ముట్టించి అక్కడనుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

తనకేమీ అర్థం కాలేదు. ఒక్కసారిగా నిస్సత్తువ అవరించింది. వెంటనే మధుసార్ కి ఉత్తరం రాస్తే జిల్లా కేంద్రంలో వుండే స్పోర్ట్స్ కౌన్సిల్ గురించి రాశాడు. వెళ్ళి అక్కడ ట్రై చేయమని మర్నాడే స్పోర్ట్స్ కౌన్సిల్ కి వెళ్ళాడు తను. జిమ్నాస్టిక్స్ కు ఇంకా కోర్స్ రాలేదు. పోస్ట్ ఖాళీగా వుంది. ఈ ఏడయినా మెటీరియల్ తో సహా కోర్స్ రావచ్చునని అక్కడ ఆఫీసర్ వివరించాడు.

గేమ్స్ ఇంటరెస్ట్ వున్నవాడివి గదా వస్తూ వుండు. క్రికెట్ తో సహా ఇంకేదయినా ఆడొచ్చు అని సూచించాడాయన. అక్కడా నిరాశ ఎదురు కావడంతో ఇక తను జిమ్నాస్టిక్స్ కావడ మన్నది కలేనా అన్న నిరాశా నిస్సహాయ చుట్టుముట్టాయి. తన భవిష్యత్తును ఎట్లా మార్చుకోవాలన్న తీవ్ర వ్యధ ముప్పిరిగొంది. టీవీల కవరేజీ కోసం, క్రికెట్ సిరీస్ ల కోసం, అంతర్జాతీయ షోల కోసం పెద్ద ఎత్తున ఖర్చులు పెట్టే మన దేశంలో క్రీడాకారుల వసతులు వారి

కివ్వాలని ప్రోత్సాహకాల విషయంలో ఎందుకీంత ఉదాసీనత ప్రదర్శిస్తారో అంతుబట్టని వరిస్థితి.

కలలోగా నడిచినట్టు కదుల్తూ రూంకి నడుస్తూ వుంటే రోడ్డువక్క పావు ముందు గుంపుగా జనం వుండడం గమనించి దగ్గరికెళ్ళి చూస్తే షోరూం టీవీలో ఇండియా-పాకిస్తాన్ల మధ్య వడుస్తున్న క్రికెట్ వన్ డే ప్రసార మవుతుంది. తన కెందుకో బిగ్గరగా నవ్వులనిపించింది. అంతలోనే కంట్రోల్ చేసుకుని కొంచెం ముంమున్న మదీనా కేసు దారి తీశాను.

లోవలికి వెళ్ళి బేరర్ కి టీ తెప్పించి చెప్పాడు.

'ఏక్ చాయ్ లావ్... అన్నాడతను. బిగ్గరగా మరో కరెవరో తేవాలన్నట్టుగా కాని మరుక్షణమే లోవలికి వెళ్ళి తనే టీ తెచ్చి నాముందు పెట్టాడు. నాకు మళ్ళీ నవ్వొచ్చింది.

పక్క టేబుల్ మీద నలుగురు మిత్రులు తీవ్ర స్వరంతో చర్చించుకుంటున్నారు. సచిన్ టెండూల్కర్ గొప్పవాడా లారా గొప్పవాడా అని.

గబ గబ టీ తాగేసి ఉక్కబొస్తున్నట్టుగా ఆ వాతా వరణాన్ని వదిలేసి వరుగెత్తినట్టుగా వెళ్ళి రూంలో పడ్డాను. ఒక్కసారిగా ప్రపంచంలోన నిస్సత్తువంతా నాపైనే కూలినట్టు బెడ్ పై పడిపోయాను. నిద్రా మెలకువా కాని ఓ సందిగ్ధ స్థితిలో తన జిమ్నాస్టిక్స్ కలలు... ఎంతో సేపటికిగాని నిద్రలోకి వెళ్ళలేకపోయాను.

నా వరిస్థితి, ఇక్కడి స్థితిగతులు ఎప్పటికప్పుడు మధుసారీకు రాస్తూనే వున్నాను. ఆయన్నుంచి ఊరడింపులతో, ప్రోత్సాహాలతో ఎప్పటికప్పుడు నన్ను నిలబెట్టి ప్రయత్నంలో జవాబులు వస్తూండేవ.

అప్పటికీ డిగ్రీలో చేరి మూడు నెలలు గడిచిపోయాయి.

కాలేజీలో గేమ్స్ రూంకు, స్పోర్స్ అథారిటీ ఆఫీసుకూ మధ్య చక్కర్లు కొట్టడం సాగుతూనే వుంది.

ఇంతలో స్పోర్స్ అథారిటీలో జిమ్నాస్టిక్స్ కోచ్ పోస్టు ఇప్పట్లో భర్తీ కాదని తేలిపోయింది.

అదే రీతిలో విద్యార్థుల డిమాండ్ మేరకు కాలేజీలో వూల్ మాట్లు క్రికెట్ కిట్స్ కొనడంతో బడ్జెట్ అయిపోయిందని పి.డి. సార్ చేతులెత్తేశారు.

దాంతో ఇక తను నిలువరించలేకపోయి ఇక్కడ వుండలేనని ఇంటికి తిరిగి పోతానని దుఃఖంతో పి.డి. సార్ కు, ఇంట్లో బావుకు ఉత్తరాలు రాసేశాడు.

తన నిర్ణయానికి వారిచ్చే బదులు తర్వాత ఖచ్చితమయిన చర్చ కువక్రమించాలని తన ప్రయాస.

ఈ రోజుదయమే మధుసారీనుంచి, బావునుంచి ఉత్తరాలోచ్చాయి.

ఆ ఉత్తరాలు మోసుకొచ్చిన విషయాలే తనని నిలువరించలేని స్థితికి దారితీశాయి.

క్రికెట్ షో మాన్ కోసం క్లాసులు రద్దయి కాలేజీ ఆవరణంతా గోల గోలగా సందడిగా వుంది. అంతా ఉత్సాహంగా గ్రౌండ్ కేసి పరుగులు తీస్తూ వుంటే

వేదన నిండిన హృదయంతో వచ్చి ఈ ప్రహారీని ఆక్రమించాను. మొత్తంగా జననత్యాలు ఉడిగి పోయినట్టున్న స్థితిలో కళ్ళు ఏకధారగా వర్షిస్తూనే వున్నాయి. ఆ రెండుత్తరాలు తనను కిందా మీదా వడేశాయి. ముఖ్యంగా బావు ఏడవ తరగతి చదువుతున్న చెల్లితో రాయించిన ఉత్తరమయితే... తన

ఇన్ సెక్యూరిటీ

సన్నీడియోల్ కోసం అక్షయ్ కుమార్ ను విడిచేసిందన్న రవీనా టాండన్ వద్దతిని మాత్రం రవీనా నేస్తులు సమర్థిస్తున్నారు. అక్షయ్ కుమార్ ఆమె జీవితంలోకి వచ్చిన దగ్గరనుంచి ఆమెకు స్వేచ్ఛాస్వాతంత్ర్యాలు పోయాయి. అతను మిగతా ఆదాళ్ళతో తిరిగివచ్చాడు ఎవరూ ఏం మాట్లాడలేదు. ఇప్పుడు రవీనా ఆ పని చేస్తే అందరూ ఆమెను ఆడిపోసుకోవడం ఎందుకు అంటున్నారు. అదంతా ఒక ఎత్తెత్తే ఈమధ్య వేమె నక్సెస్ ఫుల్ కావడం వల్ల అక్షయ్ ఇన్ సెక్యూరిటీలో పడ్డాడు. అదే మా మధ్య దూరం పెంచింది అంటోంది రవీనా.

మాన రోదనకి అంతే లేకుండా పోతోంది. మరోసారి ధైర్యం కూడదీసుకుని ఉత్తరాల్ని బయటకు తీశాను.

మొదటి ఉత్తర మధుసారీది డియర్ రాజు క్షేమం, నీ ఉత్తరం చేరింది. విషయం

ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక * 3-10-97

తెలిసి కొంత కంగారుపడ్డాను. అక్కడ వసతుల్లేవని చదువు వదిలేసి వస్తానన్న నీ నిర్ణయం నమంజనం కాదు. భవిష్యత్ పై ఆశతో బాగా చదువు. లేదా క్రీడాకారుడివే అవుతానంటే వసతులున్న చోటుకి వెతుక్కోవాలి కదా. డిగ్రీ వదిలేసి ఫిజిక్ ఎడ్యుకేషన్ లో చేరు. అక్కడ కొంత మెరుగ్గానే వుంటుంది. అక్కడ మువ్వ మంచి క్రీడాకారుడివి కావచ్చు లేదా భవిష్యత్ లో మంచి క్రీడాకారుల్ని తయారుచేసే మంచి టీచరువూ కావచ్చు. అందుకే ఇంటికి తిరిగివచ్చే ఆలోచన మానేసి హైదరాబాద్ వెళ్ళి ఫిజిక్ ఎడ్యుకేషన్ లో చేరేందుకు కృషి చేయి.

బాగా ఆలోచించి నిర్ణయించుకో... మిగతా విషయాలు కలిసినప్పుడు మాట్లాడుకుందాం. ఇక వుంటాను.

నీ మధుసారీ.

మరో ఉత్తరాన్ని వణుకుతున్న చేతుల్లో తెరిచాను. ప్రియమయిన రాజుకు బావు దీనించి వ్రాయుట ఓమనగా మువ్వ రాసిన లెటర్ ముట్టింది. చదువు వదిలేసి వస్తానని రాశాను. ఎందుకో వివరం తెలుపలేదు.

కాని రాజు... ఇక్కడ వల్లె బాగాలేదు. అంతా విల్లం కల్లం గున్నది. వెసుకటి ఊరు గాదు. ఎవ్వడు పొద్దుగూకుతుండో ఎవ్వడు తెల్లార్తుండో తెలుస్తలేదు. తెల్లారిం చే ఏమయితదో తెలుస్తలేదు. అంతా చిటపటగా వుంది. నీ దోస్తు చంద్రం వుంటే చూడు గదే నీతోనే చదువుతూ నీ రికానాలో వుండేవాడు సూడు. ఆ పిల్లగాడు మొన్న కామారెడ్డిల ఎన్ కౌంటర్ లెండు గా విషయం పేపర్ల సూత్రనే తెలిసింది. గప్పటినుండి వల్లెలో ఎవరి పాణం నిమ్మలంగ లేదు. అంతా భయం భయం గుంది. అందుకే మువ్వ ఇటుకేసి రావద్దు. అక్కన్నే వుండి నదువు. ఇటాటు తిరుగకు, నేనే అటొచ్చి ఖర్చులకు పైనలు తెస్త. గాని ఇటొచ్చేవు... రాకు మరి.

నీ అమ్మా, చెల్లి మంచిగానే వున్నారు. నీ బావు.

అంతవరకు తడిబారిని కళ్ళు ఒక్కసారిగా భక్తు మన్నాయి. ఏకధారగా కారుస్తున్న కన్నీళ్ళ లోంచి చంద్రం చంద్రం అంటూ బిగ్గరగా ఆరవాలని పించింది. కానీ నోరు పెగలందే... అణువణువూ దుఃఖంతో నిండిన తన చెవుల్లో చంద్రం మాటలు గింగురు మంటూ వున్నాయి... "రాజూ... ఇక్కడ పాలకులకు ఏవి అవసరమో అవే వుంటాయి" చంద్రం, చంద్రం అనుకుంటూ ఎంతసేపలా వుండి పోయానో తెలీదు.

** 11